

дове: юдни отъ тѣхъ показовать несвръщено дѣйствие (брѣкамъ, бодж); другы показовать свръшно дѣйствие (забрѣкахъ, прободохъ); а другы показовать отиеднажъ свръшно дѣйствие (брѣкнѣхъ, боднѣхъ). Прѣви-ти ся наричатъ глаголи отъ несвръшнъ видъ; втори-ти глаголи отъ свръшнъ видъ; а трети-ти глаголи отъ юднократнъ видъ.

1. Бѣлѣжка. Глаголи-ти отъ несвръшнъ видъ имѣть всичкы-ты врѣмена, а глаголи-ти отъ свръшнъ и юднократнъ видъ нѣмѣть сегашнє и прѣминжло несвръшно врѣмѧ.

2. Бѣлѣжка. Глаголи-ти отъ несвръшнъ видъ бывать прости и прѣдложни: рѣжж, разрѣзовамъ; копаѣхъ, раскопавамъ; сѣкж, разсичамъ. Отъ свръшнъ видъ глаголи-ти бывать всиакога прѣдложни: разрѣзахъ, прѣкопахъ, разсѣкохъ, освѣнь казахъ, врѣзахъ, купихъ, стѣнихъ, родихъ, станкхъ, паднѣхъ, вѣничахъ. А глаголи-ти отъ юднократнъ видъ бывать всиакога прости: рѣзинкхъ, копинкхъ, сѣкинкхъ.

3. Бѣлѣжка. Глаголи-ти отъ юднократнъ видъ всиакога ся свръшовать въ прѣминжло опрѣдѣлено врѣмѧ на ижхъ, и въ бѣдни врѣмѧ на иж: рѣзинкхъ, штѣк рѣзинк.

4. Бѣлѣжка. Глаголи, што показовать тѣлесно движение на човѣка или на животинж, употребявать ся и въ три-ти вида: чукамъ, почукахъ, чукинкхъ.

5. Бѣлѣжка. Глаголи-ти отъ свръшнъ видъ ставать отъ глаголы несвръшнъ видъ, като ся притури въ начяло-то на глагола нѣкой прѣдлогъ: четохъ, штѣк четж, прочетохъ, штѣк прочетж. Това става въ прѣминжлы-ты (освѣнь прѣм. несвръшно) и въ бѣдни-ты врѣмена, ако еж прости глаголи-ти.

6. Бѣлѣжка. Прѣдлогъ по, когато ся съедини съ нѣкой глаголъ, прави свръшнъ видъ, който показова, че дѣйствиене-то ся явява въ малко количство: поспахъ, штѣк поспѣхъ; а прѣдлогъ на, когато ся съедини съ нѣ-